

KUNHUTA

novoměstský farní zpravodaj

Nové Město na Moravě
září 2005

Modlitba sv. Františka z Assisi

Pane,
učiň ze mne nástroj svého pokoje,
abych přinášel
lásku, kde je nenávisť,
odpuštění, kde je urážka,
jednotu, kde je nesvornost,
víru, kde je pochybnost,
pravdu, kde je blud,
naději, kde je zoufalství,
radost, kde je smutek,
světlo, kde vládne tma.

Pomoz mi, abych netoužil
po útěše, ale těšil,
po porozumění, ale rozuměl,
po lásce, ale miloval.

Vždyť kdo dává, ten dostane,
kdo odpouští, tomu se odpustí,
kdo umírá, vstane k životu.

„Každé pozemské utrpení je posvěceno Boží láskou.“

Gertrud le Fortová

Skončily prázdniny a je čas začít se připravovat na další školní rok. Léto je vždycky něčím mimořádné. Je to čas rodiny, dětí, odpočinku, výletů, dovolených. Já bych se s vámi rád podělil o jeden zajímavý zážitek.

Jednoho dne jsem potkal mladého muže, který žije v komunitě zasvěcených lidí v Americe. Hovořili jsme o nedostatku povolání a o začínající krizi povolání i v Americe. Nedalo mi, abych se nezeptal na jeho cestu k Bohu, a on začal vyprávět. Pracoval jako voják na letecké základně, kde připevňoval rakety a bomby na letadla. Samozřejmě, jako každý Američan, měl ve svém mládí kontakt s církví a zašel do kostela, aby se zastavil v běhu života. Jednou se však při návštěvě zamyslel nad svým životem, nad svojí prací a položil si otázku: „Jak jsem naložil s dědictvím, které jsem dostal od předků, od rodičů? Co vlastně jednou Bohu na konci svého života ukážu? Co já nabízím lidem kolem sebe a jaké dědictví zanechám?“ V tu chvíli pochopil, že nevyužil ono úžasné dědictví víry, které dostal, a prosil Boha o sílu, aby směl tento dar využít. Za nějaký čas se ve farnosti seznámil s mladými lidmi, kteří opravdově žili evangelium, a dostal sílu opustit všechno, změnit život a darovat svůj život Bohu.

Tak trochu jsem se zamyslel nad tím, jak bychom měli být vděční našim předkům, rodičům a přátelům za dar víry a v přípravě našich plánů mít na paměti jediný cíl: předávat živou víru v milujícího Boha. P.Vladislav Brokeš

Rozptýlení v modlitbě

Když prodléváš na modlitbě, stává se ti, že se vynořují věci jimiž jsi se zabýval v minulosti, nebo které jsou pro tebe důležité v současnosti. Také se může stát, že musíš myslet na osoby, kterým jsi kdysi ublížil (Evagrius).

Modlitba nás konfrontuje s vlastní pravdou, během ní se vynořuje všechno, co se nás vnitřně dotýká. Vyplouvají minulé konflikty, poranění a rány našeho dětství. Náléhavým se stává ale také všechno, co nás právě zaměstnává, finanční obavy, starost o budoucnost dětí, vnitřní nespokojenost či různé další obavy a neklid. Mohou se vynořovat i lidé, kterým jsme sami kdysi ublížili. Modlitba tak odhaluje naše provinění. Neměli bychom ale pak kroužit kolem svých vin, starostí a problémů, nýbrž nabídnout je Bohu. K němu máme zaměřit svůj vnitřní pohled. Od něho můžeme očekávat klid pro naše srdce uprostřed životních problémů a pocitů vin, které by jinak hrozily, že nás rozsápu.

Modlitba není útekem před realitou, nic si v ní nemohu namlouvat. V modlitbě se pravda mého života stane zřejmou a to není vždycky příjemné. Přitom vypluje na povrch všechno, co jsem kdy spackal, komu jsem ublížil a kdy jsem se vůči komu choval nespravedlivě. Ozývat se budou i zklamání. Není proto náhoda, že se řada lidí tichu modlitby vyhýbá. Aby nemuseli slyšet pravdu svého srdce, raději utíkají do přehnané aktivity. Jedna z forem úniku spočívá v mnohomlunosti modlitby anebo v jejím množství. Bohu se přitom nedává možnost, aby nás dovedl k pravdě. Modlitba, v níž se pravda stane zřejmou, je modlitba ticha. Během ní padají všechny masky a to, co skrývají předkládáme Bohu, aby to proměnil a uzdravil.

(Anselm Grün – Otcové Pouště)

XX. světový den mládeže - Cologne '05

Statisíce lidí vítalo papeže Benedikta XVI. při jeho plavbě po Rýnu ke katedrále.

Popřáli jsme některé účastníky z naší farnosti, aby se s námi podělili o své zážitky a dojmy.

Díky za dar 8 překrásných dní

Moc se mi líbilo, že jsme se na setkání v Kolíně setkali s mladými lidmi z celého světa, které jsme potkávali na každém našem kroku. I přes to, že jsme se vůbec neznali, jsme se velice živě a radostně zdravili, jelikož nás pojilo společné pouto - víra, láska k Bohu a cesta za svatým otcem. To když jsme potkali Čechy nebo bratry Slováky - bylo to o to radostnější, že jsme si i dobře rozuměli.

Heslo: „*Kdo neskáče, není Čech – hop, hop, hop*“ se ozývalo z řad vlastenců vždy, když se někde potkávali české skupinky mladých. Poznávali jsme se podle vlajek, které jsme nosili při sobě.

Často jsme se díky nim seznámili s novými lidmi z různých končin světa - potom jsme se vzájemně anglicky nebo

německy dorozumívali, odkud že to tedy jsme. Musím říct, že mnoho cizinců ani nevědělo, kdeže to ta Česká republika leží. Mnohokrát jsme se dost nasmáli, než jsme se vůbec dorozuměli. Všude panovala skvělá nálada.

Chtěla bych tímto poděkovat Bohu za dar 8 překrásných dní plných zážitků a setkání se spoustou zajímavých lidí, které jsem mohla "prožít" s dalšími tisíci mladými v Kolíně nad Rýnem. Prosim také za všechny, kteří se na tuto pouť nemohli vydat a mysleli na nás ve svých modlitbách. Danke! *Danuše*

Naslouchali jsme Jeho hlasu

„Přišli jsme se mu poklonit“ a adorat Jeho přítomnost spolu se zástupci zemí celého světa.

Setkali jsme se s Ním každý zvlášť a přesto všichni dohromady. Naslouchali jsme Jeho hlasu, který k nám promlouval slovy papeže a slíbili jsme, že se pokusíme kousek po kousku změnit svět k lepšímu. *Gabča*

Někteří poutníci chtěli být co nejbliže.

Nezapomenutelným zážitkem pro mě byla mezinárodní křížová cesta. Byla pojata netradičním způsobem – pouze 4 zastavení doplněna tanečním vystoupením, svědectvím otce Otčenáška a záběry z filmu Umučení Krista. Měla jsem opravdu dost času na rozjímání.

Díky dlouhým frontám na oběd a kolapsům dopravy jsme měli mnoho příležitostí učit se trpělivosti.

Když jsem celý den potkávala jenom Italy, měla jsem pocit, že jsem se dostala na setkání italské mládeže.

Opravdu mi to hodně dalo.

Viděla jsem papeže!

-lš-

Sobotní vigílie se nesla ve světle svíci.

Nejdu za Kristem sama

Jako možná někteří z vás, také nemám moc ráda masové akce, každý se na vás mačká, někam vás strká, ... ale světové setkání mládeže je něco, co je dobré zažít na vlastní kůži. Mladí lidé z celého světa se vzájemně zdraví na ulici, i když se už nejspíš nikdy neuvidí, všude je vidět radost a nadšení. Na málo koho nezapůsobí už jen samotný fakt, že nejspíš každý druhý člověk, kterého ve městě potká je křesťan, a co teprve vlastní setkání se Svatým otcem, kde je kolem milionu lidí, kteří se spolu se Svatým otcem chtějí setkat s Kristem? Pro mě je vždy velkou posilou cítit a zde i vidět a zažít, že nejdu za Kristem sama...

A co mě oslovilo konkrétně? Byla to myšlenka o. Fr. Bláhy. Mluvil o tom, že se sklání před mudrci, kteří se přišli poklonit králi a našli malé Dítě ve chlévě, v kterém tohoto Krále rozpoznali. My také často nenajdeme v životě, co hledáme, protože se nedokážeme oprostit od představy, kterou jsme si vytvořili. Oni to dokázali... *Martina*

Němejte strach, hledat Jeho vůli

Celý týden nás svým slovem, ať při ranní modlitbě, katechezi nebo mši svaté, provázeli biskupové a kněží z Čech i Moravy. Měli jsme možnost zaslechnout spoustu zajímavých myšlenek a podnětů k přemýšlení o našem vztahu k Bohu, o víře, způsobu, jak ji prožíváme a také jak ji dosvědčujeme naše každodenní jednání.

Jednou z takových myšlenek bylo i ujištění o tom, že nemusíme mít strach svěřit se do Božích rukou, hledat Jeho vůli pro nás, pro náš život a snažit se mu naslouchat. Bůh nás zná nejlépe, protože nás stvořil, jsme dílo Jeho rukou a pro každého z nás připravil to

Na slavnostní nedělní mši na Marienfeld přišlo za papežem téměř milion poutníků.

nejlepší, tu nejsprávnější cestu, kterou máme jít. On nejlépe ví, co ze všeho nejvíce potřebujeme, po čem z hloubi duše toužíme, i když my sami to třeba ani nedokážeme dobře pojmenovat.

Přála bych všem mladým lidem, aby pocítili sílu atmosféry těchto světových setkání.

Jana

MobRest

V Kolíně jsem strávil 10 dní jako dobrovolník a spolu s ostatními jsme měli na starosti mobilní restauraci ve farnosti Rondorf na okraji Kolína.

První den jsem strávil asi 4 hodiny ve frontě na registraci, informace a přiřazení. Celkem pomáhalo s organizací něco přes 25000 dobrovolníků.

Další dva dny proběhl v rámci teamu trénink, který vyvrcholil společnou mší svatou pro pořadatele na fotbalovém stadionu. Již cestou od nádraží se ke stadionu vynula červená řeka dobrovolníků.

Od pondělí do pátku jsme dojížděli na 8 hodinu do Rondorfu, kde jsme nejprve postavili stan, připravili restauraci

a začali balit potravinový balíček pro poutníky. Kuchař zatím postupně vařil ve velké pánvi oběd. Celkem se u nás stravovalo 600 poutníků z Francie a Itálie.

V sobotu jsme se přesunuli na Marienfeld a po klasickém zmatku organizátorů nám zrušili náš MobRest a tak jsme měli volno a užili si program.

Poutnice nese oběd pro svoji skupinku.

Na závěrečné párty se všichni bavili.

Na nedělní mši s papežem jsem měl možnost dostat se do blízkosti pódia a mohl tak být v centru a vnímat sílu obrovského společenství církve.

Mše mě dost povzbudila a rovněž vylepšila i celkový názor na toto setkání.

V pondělí pak byla závěrečná párty pro pořadatele, kterou zahájila mše svatá a po ní následovaly chvíle uvolnění po náročném týdnu.

Z letošního setkání si asi budu nejlépe pamatovat spontánní projevy víry a radost z poznávání nových lidí. Snad tedy za 3 roky v Sydney :) *Vítek*

Eurocamp a SDM 2005

Již třetím rokem se několik mladých z naší farnosti mohlo zúčastnit letního eucharistického tábora pořádaného Kongregací Nejsvětější Svátosti pro evropskou mládež. Na letošní, již dvacátý Eurocamp probíhající ve spojení se

Světovým dnem mládeže v Kolíně nad Rýnem a nesoucí i jeho téma: „Přišli jsme se mu poklonit“ bylo přizváno i několik účastníků z jižní Ameriky a Afriky.

Jednotlivé dny, kam již tradičně patřil den pouště, den eucharistie, výletu a noční adorace nám pomohly v sebepoznání, v prohloubení víry, vztahu s Bohem, navázání mnoha nových přátelství a poznávání jiných kultur.

Jsem rád, že jsem dostal možnost zúčastnit se tohoto tábora a děkuji všem, kteří mi to umožnili. *-mn-*

Fotka s P. Andrésem před katedrálou.

O eucharistii s Vojtěchem Kodetem

Bylo mi asi patnáct let, když se jednou před naším venkovským kostelíkem u mě zastavil můj strýc a prohlásil: „Musel jsem dnes při mši myslet na to, že někteří lidé jsou jako kostelní okna. Sledují tisíce bohoslužeb a nehne to s nimi.“ Tento výrok se mi vybavil v životě ještě mnohokrát později, když už jsem sloužil jako kněz, a dodnes je mi výzvou k zamyšlení.

Dne 7. 10. 2004 zahájil Jan Pavel II. Rok eucharistie. Zdůraznil, že eucharistie je především tajemství, jež může být přijato jen ve víře. Po pravdě řečeno, prostá venkovská stařenka může být na eucharistii přítomná s větším užitekem než profesor liturgiky. Nicméně nám mnohým, kteří se od dětství pohybujeme v kostele, může v plné přítomnosti na mši svaté překážet právě nedo-

statečně vědomí toho, oč tu běží, nemluvě o velkém nebezpečí zvykovosti. Proto bych rád přispěl k tomu, aby nám nesmírný dar eucharistie nezevšedněl.

Jsme zvyklí chodit na mši, chodit ke svatému přijímání. Ovšem i po mnoha letech zůstává pravdou, že nás přesahuje a vlastně nechápeme, oč vlastně jde. Někteří svatí a mystikové zanechali svědectví, jež nám jakoby poodhrnají oponu, abychom i my toužili proniknout hlouběji pod povrch slov a gest a pod nánosy své zvykovosti. Je totiž namístě, abychom si ve vztahu k eucharistii zachovali trochu pokory a vědomě se bránili všem frázím, formalismu a zevšednění.

Proto, aby člověk mohl žasnout nad

tajemstvím eucharistie, se nejprve musí znovu stát v evangelijním slova smyslu dítětem. Poodstoupit od sebe sama, od vlastní práce a důležitosti, a učit se vnímat, že jsou věci ještě krásnější a důležitější než ty, které jsme sami vytvořili. V tomto smyslu k sobě mají děti a světci velice blízko. Je třeba se stát člověkem, jež umí vidět očima srdce, děkovat a žasnout. Kéž sám Pán přítomný v eucharistii v nás obnoví tyto ctnosti duchovního dětství. Nechtějme se tohoto velkého tajemství zmocnit, ať rozumovým poznáním či nějakou praktikou, ale dovolme mu, ať uchvátí ono nás.

Rok eucharistie se rodí z úžasu, s jakým církev stojí před tímto velkým tajemstvím. (Jan Pavel II.)

Milé děti,

jestlipak víte, kdo má svátek 28. září? Ano, je to svatý Václav a my si o něm něco povíme. Narodil se knížeti Vratislavovi I. a kněžně Drahomíře. V dětství ho vychovávala jeho babička Ludmila na hradě Tetín. Když se jeho tatínek stal českým knížetem, byl poslán do Budče, kde se učil latinu. Po smrti svého otce začíná vládnout, protože ale ještě není dospělý, musí mu pomáhat babička. Ta je ale zavražděna a později i svatý Václav. Byl zavražděn cestou do kostela, ráno 28. září roku 935. Na místě vraždy se pak začaly dít nevídané věci, tři dny nešla krev smýt ani ze země, ani ze zdi kostela.

Jeho bratr pak svého hrozného činu velice litoval. Svatý Václav byl velmi zbožný, vzdělaný a laskavý, vládl rozvážně a spravedlivě. Jeho sečná rána na lebce nasvědčuje, že nebyl zbabělcem. Kácel šibenice a vykupoval lidi z otroctví. Sám pěstoval pšenici a připravoval hostie a víno ke mším, proto je také pa-

tronem vinařů a sládků. Často bývá zobrazován na koni nebo s babičkou sv. Ludmilou. Svatý Václav patří k hlavním patronům českých zemí.

Kdo četl pozorně, určitě lehce vyluští jednoduchou doplňovačku.

- Sv. Václav je patronem _ _ _ _ _ (zapamatuj si 1. písmeno slova, které doplníš) a sládků.
- _ _ _ _ _ (2. písmeno) šibenice a vykupoval lidi z _ _ _ _ _ (5. písmeno).
- Babička se jmenovala _ _ _ _ _ (1. písmeno).
- Matka se jmenovala _ _ _ _ _ (poslední písmeno).
- Otec se jmenoval _ _ _ _ _ (1. písmeno).

Z písmen určených k zapamatování poskládej slovo.

Ať se Vám, děti, ve škole daří, 28. září je nejen svátek sv. Václava, ale i den prázdnin.

Vaše kamarádka

Informace a oznámení

Přehled bohoslužeb

	neděle	pondělí	úterý, čtvrtek, sobota	středa	pátek
Nové Město	7.45 9.00		7.00	18.30	18.30
Bobrová	10.45	18.00			17.30

Svátky:

Středa 28. září – Sv. Václava

Nové Město 18:30

Biblická soutěž pro celou farnost

Otázky pro skupinu do 15 let

1. Který den a ve kterou denní dobu slavil Ježíš spolu s učedníky poslední večeři?
2. Kdo navedl ženu k utržení jablka ze stromu?
3. Jak Izraelité na poušti nazvali to, co každé ráno sbírali ze země?
4. Na které hoře přistála Archa po potopě světa?
5. Kam odešel Ježíš s učedníky po poslední večeři?
6. Ježíš se narodil: a) v Nazaretě b) v Egyptě c) v Betlémě
7. Když se Ježíš ztratil v chrámě, bylo mu: a) 12 let b) 14 let c) 10 let
8. Jak dlouho byl Jonáš v břiše velryby?
9. Kolik stříbrných obdržel Jidáš za Ježíšovu zradu?
10. Kolikrát Petr zapřel Krista?

Otázky pro skupinu nad 15 let

1. Kolik synů viděla matka zemřít během jednoho dne za Makabejských válek?
2. Ve kterém roce byl Jeruzalém dobyt králem Nebúkadnesarem?
3. Ve kterém roce se vrátili Izraelité z babylonského zajetí zpět do vlasti?
4. V jaké knize a kapitole je Ježíšova

rozmluva se samařskou ženou? (2b)

5. Komu evangelista Lukáš věnuje svoje evangelium?
6. Kdo se Ježíše zeptal: „Co je to pravda?“
7. Ze kterého Izraelského kmene pocházeli kněží, kteří nosili schránu Hospodinovy smlouvy?
8. Co v českém překladu znamená jméno „Izajáš“?
9. Na jaké země byla rozdělena Palestina v Ježíšově době? (3b)
10. V jaké knize je napsáno „marnost (pomíjivost), všechno je marnost (pomíjivost)“?

Svoje odpovědi odevzdejte na zvláštním papíře do krabičky v kostele nejpozději do 21. září

Odpovědi na všechny níže položené otázky najdete v Bibli (český ekumenický překlad – ČEP). Každá odpověď má hodnotu jednoho bodu, pokud není v závorce uvedeno jinak. Lístky podepište svým jménem a do závorčky napišete věk.

Body se sčítají a na závěr soutěže výherce získá zajímavou cenu. Správné odpovědi s pořadím jednotlivých účastníků budou vyvěšeny s měsíčním zpožděním na nástěnce pod věží.